

Sygn. akt VI ACa 1544/15

POSTANOWIENIE

Dnia 3 marca 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie Wydział VI Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia SA Agata Zając (spr.)

Sędziowie: SA Marcin Strobel

SO del. Anna Szymańska - Grodzka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 marca 2016 r.

sprawy z powództwa H. M., K. M. (1), M. M. i K. M. (2)

przeciwko (...) sp. z o.o. w W.

o stwierdzenie nieważności uchwał lub ustalenie ich nieistnienia

w przedmiocie przyznania wynagrodzenia zarządcy przymusowemu P. S.

na skutek apelacji powoda M. M. i pozwanej

od postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 25 czerwca 2015 r.

sygn. akt XX GC 343/12

p o s t a n a w i a :

odrzuć obie apelacje.

Sygn. akt VI ACa 1544/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 29 sierpnia 2013 r. Sąd Okręgowy uwzględniając wniosek M. M., zabezpieczył roszczenie powodów przez ustanowienie nad przedsiębiorstwem pozwanej (...) sp. z o.o. w L. zarządu tymczasowego i wyznaczył zarządcę w osobie L. K..

Postanowieniem z 10 czerwca 2014 r. Sąd Okręgowy zmienił zarządcę wyznaczając jako zarządcę P. S..

Postanowieniem z dnia 25 czerwca 2015 r. Sąd Okręgowy ustalił wynagrodzenie zarządcy przymusowego w stawce miesięcznej odpowiadającej dwukrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat z zysku w czwartym kwartale roku poprzedzającego miesiąc, za który należne jest wynagrodzenie, ogłoszonego przez prezesa Głównego Urzędu Statystycznego – powiększonego o kwotę podatku od towarów i usług zgodnie z obowiązującą stawką tego podatku oraz ustalił, że wynagrodzenie to będzie płatne w terminie do dziesiątego każdego miesiąca następującego po miesiącu, za jaki jest należne, ze środków przedsiębiorstwa obowiązanego, poczynawszy od wynagrodzenia za miesiąc czerwiec 2014 r.

Powyższe postanowienie zostało zaskarżone apelacją przez pozwaną Spółkę i przez powoda M. M..

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Obie apelacje podlegają odrzuceniu jako niedopuszczalne.

Zarząd przymusowy nad przedsiębiorstwem pozwanej Spółki został ustanowiony w toku postępowania zabezpieczającego. Zgodnie z art. 752⁴ § 1 k.p.c. zarząd ten podlega wykonaniu według przepisów o zarządzie w toku egzekucji nad nieruchomością. Tym samym kwestie związane z zarządem przymusowym, w zakresie w jakim nie zostały odrębnie uregulowane przepisami art. 752⁴ k.p.c., podlegają wprost regulacji zawartej w m.in. w art. 939 k.p.c., dotyczącej należnego zarządcy wynagrodzenia.

Obowiązujący do 5 lutego 2005 r. przepis art. 939 § 3 k.p.c. przewidywał, że na postanowienie sądu w przedmiocie wynagrodzenia zarządcy przysługuje zażalenie, jednak przepis ten od dnia 5 lutego 2005 r. został uchylony, a postępowanie zabezpieczające w sprawie niniejszej zostało wszczęte po dniu 5 lutego 2005 r.

W uzasadnieniu postanowienia z dnia 20 listopada 2008 r. III CZP 113/08 Sąd Najwyższy wskazał, że o dopuszczalności środka zaskarżenia na wydane w toku postępowania zabezpieczającego postanowienia w przedmiocie sprawozdania zarządcy i wynagrodzenia zarządcy decydują przepisy art. 937 i 939 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym w dacie wszczęcia postępowania zabezpieczającego.

W postępowaniu egzekucyjnym jedynym środkiem odwoławczym od postanowień sądu jest zażalenie, które zgodnie z art. 767⁴ § 1 przysługuje tylko w wypadkach wskazanych w ustawie.

Ponieważ ustawa nie przewiduje możliwości wniesienia zażalenia od postanowienia w przedmiocie przyznania zarządcy wynagrodzenia, postanowienie to nie podlega zaskarżeniu ani zażaleniem, ani apelacją.

Za bezzasadne należy uznać odwołanie do poglądu wyrażonego przez Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 18 marca 2011 r. III CZP 140/10, zgodnie z którym od postanowienia sądu pierwszej instancji w przedmiocie przyznania wynagrodzenia zarządcy (art. 939 § 1 w związku z art. 615 k.p.c.) przysługuje apelacja.

Zarówno w powyższej uchwale, jak i w innych orzeczeniach (np. uchwała z dnia 23 września 1999 r. III CZP 25/99, uchwała z dnia 31 stycznia 2001 r. III CZP 51/00) Sąd Najwyższy zajmował się kwestią zaskarżalności postanowień wydawanych w toku zarządu ustanowionego na podstawie przepisów kodeksu cywilnego - na wniosek jednego ze współwłaścicieli, gdy nie można uzyskać zgody większości w istotnych sprawach dotyczących zwykłego zarządu rzeczą wspólną albo jeżeli większość współwłaścicieli narusza zasady prawidłowego zarządu lub krzywdzi mniejszość (art. 203 k.c.) lub w sytuacji, gdy właściciel rzeczy obciążonej prawem użytkowania z ważnych powodów żądał od użytkownika zabezpieczenia, ale jego żądanie okazało się bezskuteczne (art. 269 § 1 k.c.).

Postanowienie o ustanowieniu zarządu rzeczą wspólną wydawane jest w postępowaniu, które wszczyna wniosek jednego ze współwłaścicieli (art. 203 k.c.) lub wniosek właściciela rzeczy obciążonej (art. 269 § 1 zd. 2 k.c.).

Wniosek osoby uprawnionej rozpoznawany jest w trybie nieprocesowym. Postępowanie w tych sprawach uregulowane zostało w art. 611-616 k.p.c. ("Zarząd związany ze współwłasnością i użytkowaniem"), przepisy te jednak nie regulują wszystkich kwestii związanych z sądowym zarządem rzeczą będącą w użytkowaniu lub rzeczą wspólną, odsyłając w kwestiach nieuregulowanych do przepisów o zarządzie nieruchomością w toku egzekucji (art. 615 k.p.c.).

Tym niemniej postanowienia dotyczące zarządu rzeczą wspólną (rzeczą będącą w użytkowaniu) zapadają w postępowaniu nieprocesowym, a kwestię przysługujących środków zaskarżenia w tym postępowaniu reguluje art. 518 k.p.c.

Zaskarżone w sprawie niniejszej postanowienie zapadło zaś w toku postępowania zabezpieczającego i nie ma do niego zastosowania przepis art. 518 k.p.c.

W świetle przepisów art. 939 k.p.c. należy uznać, że na postanowienie w przedmiocie przyznania wynagrodzenia zarządcy wydane w toku postępowania zabezpieczającego nie przysługuje ani zażalenie, ani żaden inny środek zaskarżenia, w tym apelacja.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 373 k.p.c. w zw. z art. 370 k.p.c. Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.